

پنی سیلین یکی از رایج ترین آنتی بیوتیک های موجود برای درمان عفونت های باکتریایی است، اما برای کسانی که به آن حساسیت دارند می تواند کشنده باشد.

پنی سیلین نام گروهی از آنتی بیوتیک ها است که برای درمان بیماری هایی مانند عفونت های گوش و تنفسی و همچنین بسیاری از بیماری های دیگر استفاده می شود. آنها از قدیمی ترین آنتی بیوتیک ها هستند و اغلب به دلیل سمیت کم و اثربخشی بالا در هدف قرار دادن طیف محدودتری از باکتری ها نسبت به سایر آنتی بیوتیک ها تجویز می شوند.

آلرژی به پنی سیلین شایع ترین آلرژی دارویی گزارش شده در ایالات متحده است که حدود ۱۰ درصد از جمعیت گزارش داده اند که سابقه آلرژی دارند.

انواع رایج پنی سیلین چیست؟

انواع مختلفی از خانواده پنی سیلین وجود دارد که به عنوان داروهای خوراکی یا تزریقی مصرف می شوند، وجود دارد. انواع پنی سیلین عبارتند از:

- آموکسی سیلین
- آمپی سیلین
- کاربنی سیلین
- دیکلوکساسیلین
- نافسیلین
- اگزاسیلین
- پنی سیلین جی.
- پنی سیلین V.
- پپراسیلین
- تیکارسیلین

چه کسانی به پنی سیلین حساسیت دارند؟

آلرژی به پنی سیلین می تواند هر فردی را که سیستم ایمنی بدنش به دارو حساس است، تحت تاثیر قرار دهد. اگر یک بیماری زمینه ای مانند تب یونجه، آسم یا اگزما دارید، ممکن است بیشتر در معرض خطر ابتلا به آلرژی به پنی سیلین باشید.

آلرژی به پنی سیلین چیست؟

واکنش های آلرژیک به پنی سیلین زمانی رخ می دهد که سیستم ایمنی بدن به گونه ای واکنش نشان می دهد که گویی دارو یک مهاجم خطرناک است که به بدن تعلق ندارد و بنابراین سعی می کند به آن حمله کند. فرآیند حمله به پنی سیلین باعث می شود که بدن بسیاری از عوامل واسطه مانند هیستامین ها را در بدن آزاد کند. این واسطه ها باعث ایجاد علائم حساسیت به پنی سیلین می شوند.

علائم رایج حساسیت به پنی سیلین چیست؟

واکنش های آلرژیک به پنی سیلین ها می تواند حاد یا با تاخیر باشد. علائم حاد می تواند به سرعت، معمولاً در عرض یک ساعت پس از مصرف دارو رخ دهد. این واکنش های آلرژیک می تواند شامل موارد زیر باشد:

- واکنش های پوستی مانند خارش، بثورات و/یا کهیر و تورم
- سفتی در گلو
- علائم تنفسی مانند خس خس سینه، سرفه و مشکل در تنفس

در برخی موارد، حساسیت به پنی سیلین می تواند منجر به آنافیلاکسی شود. آنافیلاکسی یک وضعیت تهدید کننده زندگی است که ممکن است با سرگیجه یا سبکی سر، مشکل در تنفس، تورم زبان یا گلو، تشنج، فشار خون بسیار پایین، استفراغ، اسهال و گرفتگی شکم مشخص شود.

واکنش های تاخیری به پنی سیلین ها، که معمولاً شامل بثورات پوستی یا خارش است، معمولاً پس از چند روز یا چند هفته از مصرف دارو ظاهر می شود.

تفاوت بین عوارض جانبی پنی سیلین و حساسیت به پنی سیلین چیست؟

بین عارضه جانبی (اثر نامطلوب) پنی سیلین و آلرژی تفاوت وجود دارد. آلرژی معمولاً شدیدتر از عارضه جانبی است. بسیاری از عوارض جانبی مشابه عوارضی هستند که در طی یک واکنش آلرژیک خواهید داشت، از جمله بثورات پوستی و خارش پوست. عوارض جانبی معمولاً خفیف هستند و معمولاً پس از چند روز از بین می روند. یک واکنش آلرژیک می تواند قسمت های مختلفی از بدن را تحت تاثیر قرار دهد. پزشک می تواند آزمایشاتی را برای کمک به تعیین اینکه آیا آلرژی به پنی سیلین دارید ارائه دهد.

در صورت مشاهده علائم زیر ممکن است آلرژی به پنی سیلین داشته باشید:

- بثورات پوستی
- تورم در سراسر بدن
- تهوع و استفراغ شدید یا اسهال.
- دشواری در تنفس.

یک واکنش آلرژیک در صورت عدم درمان می تواند تهدید کننده زندگی باشد. اگر علائم شدید دارید، با اورژانس تماس بگیرید یا فوراً به اورژانس مراجعه کنید.

عوارض جانبی رایج پنی سیلین عبارتند از:

- خستگی
- درد شکم.
- سردرد
- ناحیه کوچکی از پوست با کهیر یا خارش پوست در محل تزریق.

آنافیلاکسی چیست و چه علائمی ایجاد می کند؟

آنافیلاکسی یک واکنش آلرژیک نادر و تهدید کننده زندگی است که باعث اختلال در عملکرد سیستم های بدن می شود. علائم و نشانه های آنافیلاکسی عبارتند از:

- تنگ شدن مجاری تنفسی و گلو و ایجاد مشکل در تنفس
- حالت تهوع یا گرفتگی شکم
- استفراغ یا اسهال
- سرگیجه یا سبکی سر
- نبض ضعیف و تند
- افت فشار خون
- تشنج
- از دست دادن هوشیاری

واکنش های تاخیری ناشی از حساسیت به پنی سیلین عبارتند از:

واکنش های کمتر شایع آلرژی به پنی سیلین روزها یا هفته ها پس از قرار گرفتن در معرض دارو رخ می دهد و ممکن است تا مدتی پس از قطع مصرف آن باقی بماند. این شرایط عبارتند از:

بیماری سرمی که ممکن است باعث تب، درد مفاصل، بثورات پوستی، تورم و حالت تهوع شود

کم خونی ناشی از دارو، کاهش گلبول های قرمز خون، که می تواند باعث خستگی، ضربان قلب نامنظم، تنگی نفس و سایر علائم و نشانه ها شود.

واکنش دارویی با ائوزینوفیلی و علائم سیستمیک (DRESS) که منجر به بثورات پوستی، افزایش تعداد گلبول های سفید خون، تورم عمومی، تورم غدد لنفاوی و عود عفونت هیپاتیت خفته می شود.

سندرم استیونز جانسون یا نکرولیز اپیدرمی سمی که شامل تاول و لایه برداری شدید پوست است.

التهاب در کلیه ها (نفريت)، که می تواند باعث تب، خون در ادرار، تورم عمومی، گیجی و سایر علائم و نشانه ها شود.

عوارض جانبی که واکنش های آلرژیک نیستند:

ممکن است عوارض جانبی پنی سیلین را تجربه کنید - مانند سایر داروها - که واکنش آلرژیک به دارو نیست. بسته به نوع پنی سیلین، عوارض جانبی رایج ممکن است شامل حالت تهوع یا اسهال خفیف، سردرد یا خارش واژن باشد. علائم عفونتی که برای آن تحت درمان هستید - یا علائم نامرتبط - ممکن است به عنوان یک واکنش دارویی آلرژیک اشتباه گرفته شوند.

چگونه میتوان از حساسیت به پنی سیلین پیشگیری کرد؟

اگر آلرژی به پنی سیلین دارید، ساده ترین راه پیشگیری اجتناب از مصرف دارو است. اقداماتی که می توانید برای محافظت از خود انجام دهید شامل موارد زیر است:

به کارکنان بهداشت و درمان اطلاع رسانی کنید. مطمئن شوید که آلرژی به پنی سیلین یا سایر حساسیت های آنتی بیوتیکی شما به وضوح در سوابق پزشکی شما مشخص شده است. به سایر متخصصان مراقبت های بهداشتی مانند دندانپزشک یا هر متخصص پزشکی اطلاع دهید.

از یک دستبند هشدار پزشکی استفاده کنید که حساسیت دارویی شما را مشخص کند. این اطلاعات می تواند درمان مناسب را در مواقع اضطراری تضمین کند.

آلرژی به پنی سیلین چگونه تشخیص داده می شود؟

پزشک پس از یک تاریخچه پزشکی کامل، معاینه فیزیکی و آزمایش، حساسیت به پنی سیلین را تشخیص می دهد. او علائم شما را بررسی می کند و اگر علائم شدیدی دارید که می تواند زندگی شما را تهدید کند، درمان فوری را پیشنهاد می کند.

برای تأیید تشخیص، پزشک آزمایش آلرژی انجام می دهد. در طول آزمایش خراش آلرژی، پزشک دو جزء پنی سیلین را روی پوست شما می ریزد. در هر قطره یک خراش ایجاد می شود. پس از ۱۵ دقیقه، به دنبال واکنش پوستی شامل تغییر رنگ پوست، خارش پوست و کهیر خواهد بود.

اگر تست خراش منفی باشد، ممکن است نوع دیگری از تست آلرژی به نام تست داخل پوستی را انجام دهد. در طول این آزمایش، پزشک از یک سوزن کوچک برای قرار دادن مقدار کمی پنی سیلین در زیر پوست شما استفاده می کند. ۱۵ دقیقه صبر خواهید کرد تا ببینید آیا یک واکنش پوستی دارید، که برآمدگی قرمز رنگ (شبيه به نیش پشه) در محل نوک پوست است.

اگر هر دو آزمایش منفی باشد، نشان دهنده این است که شما در معرض خطر کمی برای یک واکنش آلرژیک شدید، فوری یا آنافیلاکتیک به پنی سیلین هستید.

آلرژی به پنی سیلین چگونه درمان می شود؟

درمان آلرژی به پنی سیلین باید توسط پزشک مدیریت شود و می تواند شامل موارد زیر باشد:

- فوراً مصرف بیشتر پنی سیلین را متوقف کنید.
- مصرف آنتی هیستامین برای کاهش علائم واکنش آلرژیک (پزشک شما را راهنمایی می کند که کدام آنتی هیستامین را باید مصرف کنید).
- مصرف کورتیکواستروئید تجویز شده برای تورم شدید، التهاب یا خارش.
- تزریق اپی نفرین از یک آنژکتور اورژانسی (اعم از آنهایی که حمل می کنید، آنهایی که در کیت کمک های اولیه یافت می شوند یا آنهایی که در اورژانس استفاده می شوند) برای درمان آنافیلاکسی شدید

منابع:

[/https://my.clevelandclinic.org](https://my.clevelandclinic.org)

[/https://emedicine.medscape.com](https://emedicine.medscape.com)

